Lietas Nr. C15333512
Lietas arhīva Nr. CA-0022-15/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā, 2015.gada 26.augustā

Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija:
sēdes priekšsēdētāja tiesnese D.Baltā,
tiesneses I.Akmeņlauka, R.Knabe
ar sekretāri I.Butkus
tulku M.Goļcu

piedaloties prasītājas pārstāvei /pers. B/, atbildētājam /pers. C/, atbildētāja pilnvarotajam pārstāvim /pers. D/

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA /Nosaukums A/ prasībā pret /pers. C/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. C/ apelācijas sūdzību par Jelgavas tiesas 2014.gada 22.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

Prasītāja SIA /Nosaukums A/ iesniegusi Jelgavas tiesā prasību pret atbildētāju /pers.C/ par parāda piedziņu.
Prasības pieteikumā, pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1765., 1779., 1785., 2069. un 2070.pantu, tiek lūgts:

- piedzīt no /pers. C/ par labu SIA /Nosaukums A/ Ls 3032,34, ko veido neatmaksātā līzinga summa jeb pamatparāds, kā arī visus tiesas izdevumus;
- atzīt prasītājas tiesības saņemt likumiskos procentus 6% gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās pamatparāda summas par laika posmu no dienas, kad šis prasības pieteikums saņemts tiesā, līdz sprieduma izpildes dienai.

Prasība tiek motivēta ar turpmāk minētiem apstākļiem un argumentiem.

2008.gada 17.jūnijā starp SIA /Nosaukums A/ un /pers. C/ kā līzinga ņēmēju noslēgts Finanšu līzinga līgums Nr.L080874 (turpmāk – līzinga līgums), saskaņā ar kuru prasītāja iegādājās par 17000 *euro* un nodeva līzinga ņēmējam norādīto līzinga objektu – lietotu automašīnu /TL marka/ CR-V, savukārt atbildētājs apņēmās samaksāt prasītājai visus ikmēneša un citus līzinga līgumā noteiktos maksājumus saskaņā ar tā noteikumiem.

Saskaņā ar līzinga līgumam pievienoto maksājumu grafiku līdz 2014.gada 28.jūnijam atbildētājam bija jāsamaksā prasītājai līzinga summa 17000 *euro*, kā arī procenti, kas aprēķināti, piemērojot līzinga līgumā norādīto mainīgu gada procentu likmi.

Ievērojot, ka līzinga ņēmējs nebija pienācīgi pildījis savas no līzinga līguma izrietošās saistības, nebija apmaksājis līzinga līgumā noteiktos maksājumus par kopējo summu 472,45 *euro*, pēdējais maksājums veikts 2011.gada 30.augustā, prasītāja, izmantojot savas līzinga līgumā noteiktās tiesības, nosūtījusi atbildētājam 2011.gada 21.oktobrī vēstuli, pieprasot līdz 2011.gada 28.oktobrim veikt parāda samaksu, pretējā gadījumā vienpusēji atkāpjoties no līzinga līguma ar 2011.gada 31.oktobri. Brīdinājumā noteiktā summa netika samaksāta, līdz ar to 2011.gada 24.novembrī prasītāja pārņēma līzinga objektu savā valdījumā.

Uz 2011.gada (prasības pieteikumā kļūdaini norādīts 2012.gada) 24.novembri atbildētāja saistības pret prasītāju saskaņā ar noslēgto līzinga līgumu bija Ls 6317,69 (8989,26 *euro*), ko veidoja neatmaksātā pamatsumma Ls 6248,89 (8891,38 *euro*), aprēķināto, bet nesamaksāto procentu summa Ls 40,17 (57,15 *euro*), aprēķinātā līgumsoda summa Ls 28,63 (40,73 *euro*).

2011.gada 25.novembrī pēc prasītājas pieprasījuma SIA „Nosaukums B" sagatavoja līzinga objekta novērtējumu, atbilstoši kuram līzinga objekta tirgus vērtība tika noteikta 8900 *euro*, bet ātrās realizācijas vērtība - 6200 *euro*. 2012.gada 1.septembrī tika veikts atkārtots līzinga objekta novērtējums, līzinga objekta tirgus vērtība tika noteikta 5800 *euro* , bet ātrās realizācijas vērtība – 4000 *euro*.

Līdz līzinga objekta realizācijai prasītājai radušies papildus izdevumi: ar līzinga objekta pārņemšana Ls 323,30 (460,02 *euro*), ar līzinga objekta novērtēšana Ls 25 (35,58 *euro*), ar līzinga objekta noņemšana no uzskaites un transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa apmaksa Ls 26,13 (37,19 *euro*), ar līzinga objekta uzturēšanu un sagatavošanu pārdošanai Ls 51,03 (72,61 *euro*).

Saskaņā ar noslēgtā līzinga līguma 9.5.punktā noteikto prasītāja pārdeva līzinga objektu trešajai personai par brīvu cenu, ko apliecina 2012.gada 25.oktobra pavadzīme Nr.LKBNr.000916. Prasītāja, saskaņā ar līzinga līguma 9.7.punkta noteikumiem, atbildētāja parāda saistību dzēšanai novirzīja līzinga objekta pirkuma maksu Ls 3710,81 (5280 *euro*). Ar līzinga objekta realizācijas rezultātā saņemtajiem ieņēmumiem pilnībā nodzēsti prasītājas papildus izdevumi, procenti un līgumsods, bet atlikusī ieņēmumu summa novirzīta neatmaksātās līzinga summas daļējai dzēšanai. Atlikusī neatmaksātā līzinga summa ir Ls 3032,34 (4314,66 *euro*).

2012.gada 12.novembrī prasītāja nosūtīja atbildētājam pretenziju, lūdzot 10 dienu laikā no pretenzijas nosūtīšanas dienas veikt parāda summas samaksu.

Uz prasības pieteikuma iesniegšanas dienu parāda summa nav samaksāta. Prasītājai ir tiesības prasīt, lai līzinga ņēmējs atmaksā minēto nauda summu kā prasītājai nodarītos zaudējumus, kas radušies līzinga ņēmējam, nepildot līgumā noteiktās saistības.

Atbildētājs/pers. C/ iesniedzis tiesā rakstveida paskaidrojumus par celto prasību (lietas lapa 78), norādot, ka prasību atzīts daļēji.

Norāda, ka 2011.gada 6.oktobrī saņēmis no prasītājas brīdinājuma vēstuli par kavētā maksājuma 472,45 *euro* apmaksu līdz 2011.gada 13.oktobrim, bet to nav varējis izdarīt, jo uz to brīdi atradies komandējumā. Atgriežoties Latvijā, ieradies pie prasītājas darbinieka un uzrakstījis iesniegumu, kurā norādījis, ka turpmāk veiks maksājumus pēc noslēgtā līzinga līguma. 2011.gada 25.novembrī vērsies ar lūgumu AS „/Nosaukums S/" pārkreditēt savas saistības, bet uz to brīdi AS „/Nosaukums D/" savu darbību apturējusi un visi dokumenti nosūtīti uz AS „/Nosauklums P/," kura atteikusies pārkreditēt līzinga līgumu.

Norāda, ka uz 2011.gada 30.novembri parādsaistības bijušas 9016,60 *euro* (Ls 6336,90), par ko liecina prasītājas izrakstītais rēķins, bet 2011.gada 24.novembrī ticis izņemts līzinga objekts, kuram noteikta tirgus vērtība 8900 *euro* (Ls 6254,96). Pēc gada 2012.gada 11.septembrī automašīna tikusi vērtēta atkārtoti un noteikta tirgus vērtība 5800 *euro* (Ls 4076,26). Atbildētājam nav saprotams, kur automašīna atradusies gadu un kāpēc nav tikusi realizēta par izņemto cenu. No minētā atbildētājs secinot, ka uz 2011.gada 30.novembri nenokārtotās parādsaistības bijušas 116,60 *euro* (Ls 81,94).

Ar Jelgavas tiesas 2014.gada 22.janvāra spriedumu prasība tika apmierināta.

Tiesa nosprieda piedzīt no /pers. C/ par labu SIA /Nosaukums A/ neatmaksāto līzinga pamatsummu 4314,63 *euro* un tiesas izdevumus 290,42 *euro*, nosakot prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6% gadā no parāda summas. Tāpat tiesa nosprieda piedzīt no /pers. C/ par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,26 *euro*.

Jelgavas tiesa nodibinājusi, ka 2008.gada 17.jūnijā starp prasītāju kā līzinga devēju, /pers. J/ kā pārdevēju un atbildētāju kā līzinga ņēmēju noslēgts Finanšu līzinga līgums Nr.L080874, saskaņā ar kuru prasītāja atbildētāja uzdevumā un interesēs iegādājas no pārdevējas savā īpašumā līzinga objektu - lietotu automašīnu /TL marka/ CR-V, 2005.gada izlaiduma, šasijas Nr. /šasijas numurs/, nodod to atbildētāja faktiskā lietošanā. Tāpat tiesa nodibinājusi, ka saskaņā ar minēto līzinga līgumu atbildētājs apņēmies veikt ikmēneša līzinga līgumā noteiktos maksājumus, ka līzinga līguma saistību izpildes termiņš noteikts līdz 2014.gada 28.jūnijam, ka līzinga objekta cena noteikta 17000 *euro*.

Tiesa norādījusi, ka atbildētājs saskaņā ar līzinga līguma 6.9.punktu apņēmies veikt ikmēneša maksājumus, to samaksai nepieciešamos naudas līdzekļus ieskaitot prasītājas kontā ne vēlāk kā katra attiecīgā mēneša 28.datumā, ka līzinga maksājumus veido pamatsummas maksājums un līzinga procenti, kas sastāv no nemainīgās daļas 2,5% gadā un mainīgās daļas – trīs mēnešu LIBOR EUR vērtības.

Ar lietā 2008.gada 17.jūnija Pirkuma līguma Nr.L080874 kopiju un 2008.gada 17.jūnija Nodošanas – pieņemšanas akta Nr.L080874 kopiju tiesa atzinusi par pierādītu, ka prasītāja iegādājusies un nodevusi atbildētāja faktiskā lietošanā transportlīdzekli /TL marka/ CR-V, 2005.gada izlaiduma, šasijas Nr./šasijas numurs/

Jelgavas tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1587., 1590. un 1838.pantu.

No parāda aprēķina, pretenzijas Jelgavas tiesa secinājusi, ka atbildētājs uz 2011.gada 21.oktobri nebija veicis vairākus saskaņā ar līzinga līgumu aprēķinātos maksājumus kopsummā par 472,45 *euro*, kas tiesas ieskatā pierādot līzinga maksājumu kavējumu ilgāk par 30 dienām, kā arī nebija veicis līzinga objekta KASKO apdrošināšanu.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka līzinga līguma 9.2.2.punktā noteiktas prasītājas tiesības vienpusēji atkāpties no līzinga līguma un prasīt maksājumu pilnīgu samaksu, ja līzinga ņēmējs kavē līzinga līgumā paredzētu maksājumu ilgāk par 30 dienām.

Tiesa atzinusi, ka prasītāja vienpusēji, tiesiski atkāpusies no līzinga līguma 2011.gada 24.novembrī, jo bija iestājušies līzinga līgumā noteiktie apstākļi, prasītāja pat par nedaudz dienām pagarinājusi brīdinājumā norādīto atkāpšanās no līguma datumu (31.oktobri), to skaitot no līzinga objekta pārņemšanas brīža (24.novembra), bet arī šajā laikā, kā nodibinājusi tiesa, atbildētājs nav nokārtojis savas parādsaistības.

Tiesa uzskatījusi par nepamatotu atbildētāja viedokli, ka viņam bija tiesības neveikt maksājumus līgumā noteiktajos termiņos, par to samaksājot līgumsodu.

Tiesa norādījusi, ka līgumsods līgumā noteikts kā soda sankcija par maksājumu samaksas termiņa kavējumu, bet līgumsoda samaksa neatbrīvo atbildētāju no līgumā noteikto saistību izpildes (līguma 8.1.-8.3.punkti). Tāpat tiesa norādījusi, ka netika iegūti pierādījumi, ka līdzēji būtu vienojušies par kādām izmaiņām noslēgtajā līzinga līgumā konkrētajā jautājumā. Līdz ar to tiesa atzinusi, ka atbildētājs netika atbrīvots no uzņemtās saistības veikt maksājumus līzinga līgumā noteiktajos termiņos un apmērā, bet, iestājoties līzinga līgumā noteiktajiem apstākļiem, prasītājai bija tiesības realizēt savas līzinga līgumā noteiktās tiesības vienpusēji atkāpties no līzinga līguma. Bez tam tiesa, izdarot šādu secinājumu, norādījusi, ka ņem vērā arī apstākli, ka atbildētājs jau pirms prasītājas vienpusējas atkāpšanās no līzinga līguma, bija pieļāvis maksājumu kavējumus, un prasītāja nebija pirmajā maksājumu kavējumu gadījumā realizējusi minētās līzinga līgumā noteiktās tiesības, bet turpinājusi līgumsaistības, atļaujot atbildētājam atmaksāt parādu, bet maksājumu kavējumi atkārtojušies.

Tiesa norādījusi, ka nav pamata atbrīvot atbildētāju no saistību izpildes sakarā ar to, ka AS „Latvijas Krājbanka" iestājušās maksātspējas problēmas vai atbildētājam atteikta pārkreditācija, vai atbildētāja darbs saistīts ar atrašanos ārpus valsts, jo minētie apstākļi neatbrīvo līdzēju no uzņemto saistību izpildes Civillikuma izpratnē.

Līdz ar to tiesa uzskatījusi, ka uz līguma vienpusējas atkāpšanās brīdi arī aprēķināmas visas atbildētāja parāda summas, līgumsods, līgumiskie procenti, gadījumos, kad līdzēji tiesīgi atkāpjas no līguma, ir atlīdzināmi līdz brīdim, kad beidz pastāvēt līgums. Izdarot šādu secinājumu, tiesa norādījusi, ka ņem vērā pastāvošo judikatūru un konkrēti Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 30.janvāra spriedumā lietā Nr.SKC-644/2013 izdarītos secinājumus līdzīgā jautājumā.

Jelgavas tiesa norādījusi, ka saskaņā ar līzinga līguma 9.3.punktu, līzinga ņēmējam ir pienākums nodot līzinga objektu prasītāja valdījumā, nogādājot līzinga objektu prasītājam 10 dienu laikā no prasītāja attiecīga paziņojuma nosūtīšanas līzinga ņēmējam uz prasītāja paziņojumā norādīto vietu, ja prasītājs vienpusēji atkāpjas no līzinga līguma vai līdz līzinga līguma beigu datumam līzinga ņēmējs nav veicis paredzētos maksājumus.

Pirmās instances tiesa nodibinājusi, ka 2011.gada 21.oktobrī atbildētājam nosūtītajā paziņojumā prasītāja norādījusi, ka, ja noteiktie maksājumi netiek veikti, atbildētājam ir pienākums ne vēlāk kā līdz 2011.gada 28.oktobrim nogādāt līzinga objektu prasītāja pilnvarotai personai SIA „Nosaukums B," adrese: /adrese A/. Tiesa lietā nekonstatēja, ka atbildētājs būtu izpildījis minēto līgumā noteikto pienākumu. Tāpat tiesa neapšaubīja faktu, ka atbildētājs nebūtu bijis informēts par prasītāja minēto paziņojumu.

Tiesa atsaukusies uz līzinga līguma 8.4.punktā pielīgto, ja līzinga ņēmējs nav izpildījis jebkuru no savām līgumā noteiktajām saistībām, prasītājai, neatkāpjoties no līguma, ir tiesības izņemt līzinga objektu no atbildētāja valdījuma.

Jelgavas tiesa nodibinājusi, ka 2011.gada 24.novembrī prasītājas pilnvarotā persona izņēmusi līzinga objektu, to pārņemot bez līzinga ņēmēja klātbūtnes.

Jelgavas tiesa norādījusi, ka nopratinātā liecinieka /pers. N/ sniegtās liecības nesaturēja nekādus būtiskus pierādījumus attiecībā uz līzinga objekta pārņemšanu, jo viņš nespēja konkretizēt, kad notikusi situācija, kurā viņš bijis klāt, kā arī nevarēja norādīt, kāda automašīna tikusi pārņemta, nevarēja nosaukt ne marku, ne reģistrācijas numuru, kā arī nekādus citus strīda izšķiršanai būtiskus apstākļus nespēja norādīt.

Ņemot vērā to, ka atbildētājs nebija līzinga objektu nodevis prasītājai līgumā noteiktajā kārtībā pēc pieprasījuma, tiesa atzinusi, ka

prasītājai konkrētajos apstākļos bija tiesības izņemt līzinga objektu bez atbildētāja klātbūtnes un bez viņa piekrišanas.

Jelgavas tiesa norādījusi uz līzinga līguma 9.7.punktā pielīgto, ka prasītāja līzinga objekta realizācijas rezultātā saņemtos naudas līdzekļus pēc visu ar parāda atgūšanu un līzinga objekta realizāciju saistīto izdevumu segšanu ieskaita līzinga ņēmēja parāda dzēšanai līzinga līgumā noteiktajā secībā, bet atlikušo summu izmaksā līzinga ņēmējam.

Pirmās instances tiesa nodibinājusi, ka prasītāja veikusi automašīnas novērtēšanu 2011.gada 25.novembrī u n 2012.gada 11.septembrī, ka prasītāja 2012.gada 25.oktobrī realizējusi minēto automašīnu par summu 5280 *euro* (Ls 3710,81), ka minētā summa ieskaitīta atbildētāja no attiecīgā līzinga līguma izrietošo parādu segšanai, ka minētā realizācijas summa ir augstāka par noteikto ātrās realizācijas vērtību, bet nedaudz zemāka par noteikto tirgus vērtību.

Jelgavas tiesa atsaukusies uz līzinga līguma 9.5.punktu, kur pielīgts, ka pēc līzinga objekta saņemšanas savā valdījumā prasītājai ir tiesības veikt līzinga objekta pārdošanu trešajām personām par brīvu cenu pēc saviem ieskatiem, bez tiesas starpniecības, bez izsoles un iepriekšēja brīdinājuma un saskaņošanas ar atbildētāju.

Tiesa atzinusi, ka prasītāja realizējusi līzinga objektu līgumā noteiktajā kārtībā, ka līgumā nav noteikts termiņš, kādā prasītājai pēc līzinga objekta saņemšanas valdījumā ir jārealizē līzinga objekts. Līdz ar to tiesa atzinusi par nepamatotu atbildētāja norādi, ka prasītāja nesamērīgi ilgi novilcinājusi līzinga objekta pārdošanu. Kā nepamatotu tiesa atzinusi atbildētāja iebildi, ka līzinga objekts pārdots par neatbilstoši zemu cenu, jo nekādus pierādījumus minētajiem faktiem atbildētājs nav iesniedzis.

Tiesa norādījusi, ka atbildētājs nav realizējis savas līzinga līguma 9.6.punktā pielīgtās tiesības sameklēt un piedāvāt prasītājai līzinga objekta pircēju, ja tas paātrina līzinga objekta realizāciju vai palielina realizācijas cenu. Tiesas ieskatā atbildētājam bija tiesības izmantot pielīgtos nosacījumus, tā samazinot savas parādsaistības prasītājai, bet atbildētājs to nav izmantojis, tika pēc prasības celšanas tiesā norādījis uz it kā prasītājas negodprātīgajām darbībām līzinga objekta pārdošanā, apgalvojumus arī nepierādot ar konkrētiem pierādījumiem.

Jelgavas tiesa nodibinājusi, ka līzinga objekta tūlītēja nerealizācija nav radījusi nekādus zaudējumus atbildētājam.

Ar lietā esošajiem aprēķiniem Jelgavas tiesa atzinusi par pierādītu, ka atbildētāja līzinga maksājumu pamatsummas parāds uz 2011.gada 24.novembri bija 8891,38 *euro* (Ls 6248,89), bet aprēķināto un nesamaksāto procentu summa bija 57,15 *euro* (Ls 40,17).

Tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1716., 1717. un 1721.pantu.

No līzinga līguma 8.1.punkta satura tiesa secinājusi, ka atbildētājs apņēmies maksāt prasītājai līgumsodu par jebkura līzinga līgumā noteiktā maksājuma samaksas termiņa kavējumu 0,25% apmērā no savlaicīgi nesamaksātās summas par katru kavējuma dienu, sākot ar pirmo maksājuma kavējuma dienu līdz dienai (ieskaitot), kad atbildētājs veicis pilnīgu nokavētā maksājuma samaksu.

Ņemot vērā to, ka atbildētājs pieļāvis līzinga maksājumu kavējumus, tiesa atzinusi, ka prasītājai ir tiesības aprēķināt un prasīt līgumā noteiktā līgumsoda samaksu, kas par laiku līdz 2011.gada 20.oktobrim bija uzkrājies 40,73 *euro* (Ls 28,63). Tiesa norādījusi, ka nav pamata apšaubīt šo līgumsoda aprēķinu, jo pretēji pierādījumi no atbildētāja nav iesniegti.

Atbilstoši līzinga līguma 3.2.21.punktam tiesa nodibinājusi, ka atbildētājs apņēmies atlīdzināt prasītājai visus izdevumus, kas saistīti ar parāda atgūšanu, t.sk., tiesāšanās izdevumus, šķīrējtiesas procesa izdevumus, mantas, uz kuru vērsta piedziņa, un līzinga objekta apsardzes, glabāšanas, transportēšanas, vērtēšanas, apdrošināšanas u.c. izdevumus.

Ar maksājuma dokumentiem Jelgavas tiesa atzinusi par pierādītu, ka prasītāja apmaksājusi līzinga objekta vērtēšanas izdevumus 35,58 *euro* (Ls 25,00), līzinga objekta noņemšanas no uzskaites izdevumus un transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli kopsummā par 37,19 *euro* (Ls 26,13), ka prasītājai bijuši un apmaksāti līzinga objekta pārņemšanas izdevumi kopsummā par 460,02 *euro* (Ls 323,30), kas, pirmās instances tiesas ieskatā, atbildētājam ir jāatlīdzina.

Nodibinot, ka uz līzinga objekta pārņemšanas brīdi nav bijusi spēkā esoša KASKO apdrošināšana, ko neapstrīdēja arī atbildētājs, tiesa atzinusi par pamatotu līzinga objekta pārņemšanu, izmantojot evakuatora pakalpojumus, kas ir visdrošākais līzinga objekta pārvietošanas veids, lai tam neradītu bojājumus un nepazeminātu tā vērtību. Tiesa uzskatījusi, ka atbildētājs pats varēja novērst šo izdevumu rašanos, ja būtu nodevis prasītājam līzinga objektu līgumā noteiktajā kārtībā vai veicis atbilstošu KASKO apdrošināšanu.

Ar maksājuma dokumentiem tiesa atzinusi par pierādītu, ka prasītājai bijuši un apmaksāti līzinga objekta uzturēšanas un sagatavošanas pārdošanai izdevumi 72,61 *euro* (Ls 51,03), kas atbildētājam ir jāatlīdzina prasītājam.

Ņemot vērā visu minēto, Jelgavas tiesa atzinusi, ka atbilstoši celtajai prasībai ir pierādīts atbildētāja parāds prasītājai, kas pēc līzinga objekta realizācijas un attiecīgu līgumā noteiktu maksājumu dzēšanas sastāda 4314,63 *euro* (Ls 3032,34) un sastāv tikai no neatmaksātās līzinga summas (Ls 6317,69 + Ls 323,30+ Ls 25,00 + Ls 26,13+ Ls 51,03 – Ls 3710,81=Ls 3032,34 = 4314,63 *euro*), un piedzenams no atbildētāja par labu prasītājai.

Jelgavas tiesa, atsaucoties uz Civilprocesa likuma 41.pantu, no atbildētāja prasītājas labā piedzinusi tiesas izdevumus - valsts nodevu 285,735 *euro* (Ls 200,81) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,69 *euro* (Ls 3,30).

Tā kā prasītāja nav nomaksājusi visus lietā nepieciešamos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,26 *euro* (Ls 4,40), tiesa tos atzinusi par piedzenamiem no atbildētāja.

Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu, tiesa, neievērojot izvirzīto prasījumu, noteikusi prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6% gadā no parāda pamatsummas 4314,63 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1].panta pirmo daļu Jelgavas tiesa noteikusi sprieduma izpildes termiņu.

Par Jelgavas tiesas 2014.gada 22.janvāra spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis atbildētājs /pers. C/, norādot, ka minēto spriedumu uzskata par nepamatotu vairāku turpmāk minēto iemeslu dēļ.

Izskatot lietu, tiesa neobjektīvi un paviršī izvērtēja lietas faktiskos apstākļus, izdarīja nepareizus secinājumus, atstāja bez uzmanības vairākus apstākļus, kas savukārt kopumā ietekmēja spriedumu. Spriedumā tiesa norādīja uz vairākiem apstākļiem, kam nav gūts apstiprinājums, kā arī kļuva skaidrs, kādiem apstākļiem netika pievērsta uzmanība.

Neapstrīd, ka ar prasītāju uz līzinga līguma pamata tika nodibinātas saistību tiesības, pamatojoties uz ko tika iegādāts līzinga objekts – automašīna /TL marka/, reģistrācijas numurs /TL numurs/, kas tika nodots lietošanā atbildētājam kā tā valdītājam. Neapstrīd, ka tika kavēti maksājumi.

Pie līguma izbeigšanas esot jāņem vērā līzinga objekta vērtība, kad prasītāja atkāpās no līzinga līguma, jo līzinga objekts nepieder atbildētājam. Līdz ar to atbildētāja saistību izpildi pret prasītāju veido līzinga objekta tirgus vērtības summas atskaite no atlikušās un nesamaksātās summas saskaņā ar savstarpēji apstiprināto maksājumu grafiku.

No lietā esošiem materiāliem varot redzēt, ka uz līzinga līguma izbeigšanas dienu 2011.gada 24.novembri neatmaksātā kopējā līzinga summa, tajā skaitā procenti un līgumsods, bija 8989,26 *euro*. Līzinga objekts novērtēts 2011.gada 25.novembrī, un tā tirgus vērtība bija 8900 *euro*. Tātad uz līzinga līguma izbeigšanas dienu atbildētāja nesamaksātās summas atlikums bija 89,26 *euro* un prasītājas izdevumi, kas saistīti ar

līzinga objekta pārņemšanu par kopējo summu 605,40 *euro*. Līdz ar to kopējā parāda summa ir 694,66 *euro*.

Nepiekrīt Jelgavas tiesai tajā, ka tika apmierināta prasība par zaudējumu piedziņu, jo izskatāmās lietas ietvaros netika gūti pierādījumi par zaudējumu nodarīšanas faktu no atbildētāja puses.

Izskatot lietu un taisot spriedumu, netika pievērsta uzmanība atbildētāja apsvērumiem un argumentiem, kas attiecas uz līzinga objekta realizācijas procesu. Šī procesa rezultātā tika „mākslīgi" izveidots nesamērīgs parāds, ko prasītāja nodēvēja par zaudējumiem. Tiesa nav vērtējusi atbildētāja tiesisko stāvokli uz līzinga objekta izņemšanas brīdi.

No lietas materiāliem nav gūts priekšstats un apstiprinājums tam, ka prasītāja, būdama objekta īpašniece, kā rūpīgs saimnieks būtu veikusi nepieciešamās darbības, lai pēc iespējas ātrāk tiktu realizēts/atsavināts objekts, un tādējādi tiktu segta atbildētāja uz to brīdi nesamaksātā atlikusī līzinga summa. Lietā no prasītājas puses nav iesniegti pierādījumi: uz kāda tiesiska pamata, veicot objekta izņemšanu, rīkojās SIA „/Nosaukums C/" un no kā veidojas atlīdzība par objekta pārņemšanu; uz kāda tiesiska pamata automašīna tika nogādātā uz norādīto autostāvvietu; kādas konkrētas darbības tika veiktas no prasītājas puses, lai pēc iespējas ātrāk un izdevīgāk pārdotu līzinga objektu; ka /pers. S/ un /pers. T/ bija kompetenti/sertificēti veikt objekta novērtējumu; uz kāda pamata 2012.gada 25.oktobrī tika atsavināts objekts.

Sekas, kas iestājas pēc līzinga objekta pārņemšanas prasītājas pilnīgā rīcībā un kontrolē, liecinot par to, ka prasītāja ir pieļāvusi rupju nolaidību, kas veicināja atbildētāja mantiskā stāvokļa pasliktināšanu, nepamatoti aprēķinot parāda summas izcelsmi un nepamatoti to kvalificējot par nodarītajiem zaudējumiem.

Īpaša uzmanība pievēršama dokumentiem, ko lietā iesnieguši lietas dalībnieki. Prasītājas pievienotie dokumenti neattiecas uz prasības priekšmetu un ar tiem nevar iegūt pārliecību, ka līzinga objekta realizācija no prasītājas puses būtu notikusi pēc labas ticības.

Tiesa nepamatoti norādījusi, ka lietā nav gūti pierādījumi par to, ka atbildētājs vēlējies turpināt pildīt saistības. Ja arī bija maksājumu kavējumi sakarā ar komandējumiem ārvalstīs, par kavējumiem tika informēta prasītāja. Atbildētājs nav atteicies pildīt saistības, bet pēc līzinga objekta pārņemšanas meklēja iespēju turpināt veikt maksājumus un noformēt saistību pārkreditāciju.

Bez ievērības atstāts apstāklis, ka 2011.gada novembrī, kad atbildētājs atgriezās Latvijā, nevarēja samaksāt līzinga maksājumus, jo norēķinu konts, kur atradās finanšu līdzekļi bija AS „Latvijas Krājbankā."

Apelācijas sūdzībā tiek lūgts apelācijas instances tiesu izskatīt lietu pēc būtības.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāve /pers. B/ prasību uzturēja atbilstoši prasības pieteikumā minētiem argumentiem, neatzina par pamatotu atbildētāja iesniegto apelācijas sūdzību.

Tiesas sēdē atbildētājs, apelācijas sūdzības iesniedzējs /pers. C/ un viņa pilnvarotais pārstāvis /pers. D/ apelācijas sūdzību uzturēja atbilstoši sūdzībā norādītiem argumentiem un apsvērumiem, prasību atzina daļā par parāda 694,66 *euro* piedziņu.

Motīvu daļa

Izvērtējot lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudot lietas materiālus un pamatojoties uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā, Civillietu tiesu kolēģija secina, ka apelācijas instances tiesā izskatāmā SIA /Nosaukums A/ prasība pret /pers. C/ par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma daļēji.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 426.panta pirmajai daļai apelācijas instances tiesai jāizskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Vadoties no minētās procesuālās tiesību normas, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka lietas izskatīšanas robežas apelācijas instances tiesā ir nosakāmas pēc uzturētā prasības pieteikuma pret atbildētāju, pārsūdzētā sprieduma, atkarībā no apelācijas sūdzības satura.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu *fakti, kas konstatēti pirmās instance tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.*

Pieprasīto parāda summu Ls 3032,34 konvertējot uz *euro*, ievērojot *EURO* ieviešanas kārtības likumu, Civillietu tiesu kolēģija konstatēja, ka prasītājas norādītā parāda summa *euro* ir nevis 4314,66 *euro*, bet gan 4314,63 *euro*.

Kā izriet no apelācijas sūdzības satura, netiek apstrīdēti pirmās tiesas šādi nodibinātie fakti:

- ka 2008.gada 17.jūnijā starp prasītāju kā līzinga devēju, /pers. J/ kā pārdevēju un atbildētāju kā līzinga ņēmēju noslēgts Finanšu līzinga līgums Nr.L080874, saskaņā ar kuru prasītāja atbildētāja uzdevumā un interesēs iegādājas par 17000 *euro* no pārdevējas savā īpašumā līzinga objektu - lietotu automašīnu /TL marka/ CR-V, 2005.gada izlaiduma, šasijas Nr. /šasijas numrs/, nodod to atbildētāja faktiskā lietošanā 2008.gada 17.jūnijā;
- ka atbildētājs apņēmās veikt ikmēneša līgumā noteiktos maksājumus;
- ka līguma saistību izpildes termiņš noteikts līdz 2014.gada 28.jūnijam.

Netiek apstrīdēts pirmās instances tiesas nodibinātais, ka atbildētājs uz 2011.gada 21.oktobri nebija veicis vairākus saskaņā ar līzinga līgumu aprēķinātos maksājumus kopsummā par 472,45 *euro*, ka maksājumi kavēti ilgāk par 30 dienām, ka nebija veikta līzinga objekta KASKO apdrošināšana.

Atbildētājs neapstrīd prasītājas vienpusēju atkāpšanos 2011.gada 24.novembrī no līzinga līguma atbilstoši līzinga līguma 9.2.2.punktam sakarā ar līgumā paredzētu maksājumu kavējumu ilgāk par 30 dienām, tāpat uz līzinga līguma izbeigšanas dienu prasītājas aprēķināto un neatmaksāto saistību apmēru 8989,26 *euro* (Ls 6317,69), tajā skaitā procentus un līgumsodu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu *ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.*

Izskatot konkrēto SIA /Nosaukums A/ prasību par neatmaksātā parāda 4314,63 *euro* piedziņu, ko pēc prasītājas aprēķina veido pamatparāda atlikums pēc līzinga objekta realizācijas, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka Jelgavas tiesas spriedumā ietvertais pamatojums parāda piedziņai ir pareizs un pilnībā pietiekams, bet nav objektīvi izvērtēti apstākļi līzinga objekta pārdošanas cenas noteikšanā.

Kā izriet no apelācijas sūdzības satura un atbildētāja puses paskaidrojumiem, strīds apelācijas instances tiesā ir par līzinga objekta realizācijas procesu, tai skaitā par līzinga objekta pārdošanas cenu.

Atbildētāja ieskatā, prasītājai, veicot parāda aprēķinu pēc līzinga objekta pārdošanas, bija jāņem vērā 2011.gada 25.novembrī noteiktā līzinga objekta tirgus vērtība pēc tā pārņemšanas, proti, 8900 *euro,* nevis 2012.gada 25.oktobra pārdošanas cena 5280 *euro*.

Civillietu tiesu kolēģija nevar atzīt par pamatotu apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentu, ka pirmās instances tiesa prasību apmierinājusi kā zaudējumu piedziņas prasību. Neskatoties uz to, ka prasības pieteikumā pieteikts ar Civillikuma 1779. un 1785.pantu pamatots prasījums, tomēr pirmās instances tiesa nodibinājusi, ka prasības priekšmets ir parāda piedziņa, analizējot tos apstākļus, kas veido konkrētā

civiltiesiskā strīda priekšmetu un pamatu.

Atbildētājs līzinga objekta realizācijas procesā apstrīd tiesisko pamatojumu līzinga objekta pārņemšanā.

Līzinga līguma 9.4.punktā puses vienojās, ka par līzinga objekta pārņemšanu savā valdījumā līzinga kompānija sastāda aktu par līzinga objekta saņemšanu, kurā tiek fiksēts līzinga objekta vizuālais/tehniskais stāvoklis, nepieciešamības gadījumā pieaicinot ekspertu.

Tā kā atbildētājs, neizpildot 2011.gada 21.oktobra paziņojumā noteiktā termiņā savu saistību, nenogādāja līzinga objektu norādītai personai (lietas 28.lapa), tad, kā redzams no lietā esošās 2011.gada 24.novembra Nodošanas - pieņemšanas akta Nr.:L080874 kopijas (lietas 30.lapa), SIA „/Nosaukums C/" pārņēma, faktiski izņēma, līzinga objektu un nodeva to glabāšanā autostāvvietā /adrese/ atbilstoši SIA /Nosaukums A/ un SIA „Nosaukums B" 2010.gada 25.oktobra Sadarbības līguma noteikumiem.

Apelācijas instances tiesā tika iesniegts izraksts no prasītājas SIA /Nosaukums A/ un SIA „/Nosaukums C/" 2010.gada 25.janvāra Sadarbības līguma Nr.01/10 (lietas 183.lapa), no kura redzams, ka prasītāja bija uzdevusi SIA „/Nosaukums C/" veikt visas nepieciešamās un tiesību normās atļautās darbības, lai veiktu prasītājas piederošā vai tai par labu ieķīlātā īpašuma pārņemšanu no prasītājas parādniekiem saskaņā ar prasītājas iesniegto klientu sarakstu.

Prasītāja veikusi samaksu SIA „/Nosaukums C/" par līzinga objekta pārņemšanu un evakuācijas izdevumiem Ls 323,30 (460,02 *euro*) atbilstoši iepriekš minētajam sadarbības līgumam, ko pierāda lietā rēķins un maksājuma uzdevums (lietas 33.36.lapa).

Šādos apstākļos Civillietu tiesu kolēģijai nav pamata secinājumam, ka SIA „/Nosaukums C/," pārņemot līzinga objektu 2011.gada 24.novembrī, ir rīkojusies bez tiesiska pamata.

Tiesisko pamatu līzinga objekta nogādāšanai autostāvvietā /adrese/ novērtēšanai un pieņemšanai komisijas tirdzniecībā prasītāja pierādījusi ar lietā iesniegto 2010.gada 25.oktobra Sadarbības līguma Nr.01/10, kas noslēgts ar SIA „Nosaukums B," izrakstu (lietas 184.-185.lapa). Līgumslēdzējpuses nav apšaubījušas līguma noslēgšanu tieši 2010.gada 25.oktobrī, kā tas izriet no prasītājas pārstāves paskaidrojumiem un SIA „Nosaukums B" 2015.gada 24.aprīļa paskaidrojumiem prasītājai (lietas 187.lapa). Acīmredzot minētā līgumā norādītais „19.oktobris" ir pārrakstīšanās kļūda, kam strīda izšķiršanā nav būtiskas nozīmes.

No lietas materiāliem redzams, ka pēc līzinga objekta pārņemšanas 2011.gada 25.novembrī SIA „Nosaukums B" sagatavojusi līzinga objekta /TL marka/ CR-V novērtējumu, nosakot tā tirgus vērtību 8900 *euro* un ātrās realizācijas vērtību 6200 *euro* (lietas 31.lapa). SIA „/Nosaukums B/" 2012.gada 11.septembrī veica atkārtotu līzinga objekta novērtējumu (lietas 32.lapa), nosakot automašīnas /TL marka/ CR-V tirgus vērtību 5800 *euro*, bet ātrās realizācijas vērtību 4000 *euro*.

Civillietu tiesu kolēģijai nav pamata apšaubīt transportlīdzekļu novērtēšanas aktos norādīto atbildīgo personu kompetenci, jo minētajā 2010.gada 25.oktobra Sadarbības līgumā Nr.01/10 transportlīdzekļu vērtības noteikšanu uzņēmusies SIA „Nosaukums B."

Atbildētāja puse norādījusi, ka prasītāja rīkojusies pretēji labas ticības principam, jo līzinga objekts no pārņemšanas brīža pārdots tikai pēc gada un par nepamatotu summu.

Kā redzams no SIA „Nosaukums B" 2015.gada 24.aprīļa paskaidrojumiem prasītājai, tad minētā līzinga objekta pārdošanā tika veiktas aktīvas pārdošanas darbības (lietas 187.lapa). Prasītājas pārstāve, nepiekrītot atbildētāja puses iebildumiem par labas ticības principa neievērošanu, norādīja, ka prasītāja līzinga objekta pārdošanā ir piesaistījusi kvalificētu automašīnu tirgotāju, tika veiktas vairākas novērtēšanas, turklāt, automašīnas tūlītēju pārdošanu kavēja konstatētie bojājumi, kas tika fiksēti 2011.gada 24.novembra Nodošanas – pieņemšanas aktā un novērtēšanas aktos (lietas 30., 31., 32.lapa).

Pēc atbildētāja lūguma no Ceļu satiksmes drošības direkcijas sniegtām ziņām tika nodibināts, ka automašīnas odometra rādījums pēc pārdošanas faktiski neatšķīrās no rādījumu, kas fiksēts 2011.gada 24.novembra Nodošanas – pieņemšanas aktā (lietas 30., 176.lapa). Tātad gada laikā minētais līzinga objekts, pretēji atbildētāja uzskatam, nav ticis lietots.

Šajā sakarā Civillietu tiesu kolēģija pievienojas Jelgavas tiesas konstatētajam, ka prasītāja realizējusi līzinga objektu līzinga līgumā noteiktajā kārtībā, ka līgumā nav noteikts termiņš, kādā prasītājai pēc līzinga objekta pārņemšanas ir jārealizē līzinga objekts. Līdz ar to ir nepamatots atbildētāja iebildums, ka prasītāja nesamērīgi ilgi novilcinājusi līzinga objekta pārdošanu. Turklāt, kā tika norādīts pārsūdzētajā spriedumā, atbildētājs nav izmantojis līzinga līguma 9.6.punktā piešķirtās tiesības pašam sameklēt un piedāvāt prasītājai līzinga objekta pircēju, lai paātrina līzinga objekta realizāciju vai palielinātu realizācijas cenu.

Līzinga līguma 9.2.punktā puses piešķīrušas, ka pēc līzinga objekta saņemšanas savā valdījumā līzinga kompānijai ir tiesības veikt līzinga objekta pārdošanu trešajām personām par brīvu cenu pēc saviem ieskatiem, bez tiesas starpniecības, bez izsoles un iepriekšēja brīdinājuma un saskaņošanas ar līzinga ņēmēju.

Tātad prasītājai nebija pienākums pārdod līzinga objektu par SIA „Nosaukums B" noteiktām tirgus vērtībām, bet gan par brīvu cenu.

Kā redzams no līzinga līguma noteikumiem, tie neparedz, ka līzinga devējai, atkāpjoties no līzinga līguma, ir jāņem vērā līzinga objekta tirgus vērtība uz līguma izbeigšanas brīdi, kas tika noteikta 8900 *euro*.

Prasības pieteikumā prasītāja norādījusi, ka līzinga objekts tika pārdots par 5280 *euro*, ko pierādot 2012.gada 25.oktobra pavadzīme LKB Nr.000916.

Neskatoties uz apstākli, ka prasītājai bija piešķirtas tiesības veikt līzinga objekta pārdošanu trešajām personām par brīvu cenu, Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka prasītāja līzinga objektu pārdevusi nevis par 5280 *euro*, bet gan par 5800 *euro*. Šāda kolēģijas secinājuma pamatā ir nodibinātie apstākļi atbilstoši lietā iesniegtajiem materiāliem, un proti, kā redzams no SIA „/Nosaukums E/" 2015.gada 5.februāra atbildes, atbildot uz pieprasījumu, SIA /Nosaukums E/ informēja, ka tā 2012.gada 23.oktobrī ir iegādājusies transportlīdzekli /TL marka/-CR-V, VIN:/šasijas numurs/ no SIA „Nosaukums B" par 5800 *euro* (lietas 171.lapa), ko apliecinot 2012.gada 23.oktobra Iepirkuma akts Nr.140035, kas noslēgts starp SIA /Nosaukums E/ kā līzinga kompāniju, /pers. A0/ kā līzinga ņēmēju un SIA „Nosaukums B" kā tirgotāju (lietas 172.lapa), SIA „Nosaukums B" 2012.gada 23.oktobrī izrakstītais pasūtījums-rēķins Nr.PAS120888 (lietas 174.lapa) un 2012.gada 25.oktobra maksājuma uzdevums par pirkuma maksas samaksu SIA „Nosaukums B" (lietas 173.lapa).

Apstākļos, kad līzinga objekts jau 2012.gada 23.oktobrī bija pārdots SIA /Nosaukums E/ par 5800 *euro,* un SIA „Nosaukums B" 2012.gada 25.oktobrī jau bija saņēmusi pirkuma maksu, tad prasītājai, atbilstoši noslēgtā Sadarbības līguma noteikumiem, 2012.gada 25.oktobra pavadzīmē LKB Nr.000916 norādītās lietotās automašīnas /TL marka/ CR-V, 2005.gada izlaiduma, šasijas Nr. /šasijas numurs/, piegādes vērtību nebija pamata uzrādīt mazāku – 5280 *euro*.

Šādos apstākļos secināms, ka prasītāja, nepārbaudot informāciju un uzticoties tikai savam sadarbības partnerim, nepamatoti samazinājusi līzinga objekta pārdošanas cenu, kas ir pretrunā līzinga līguma 9.2.punktā piešķirtajam. Līdz ar to nevar atzīt par pamatotu parāda apmēru, bet Civillietu tiesu kolēģijai nav pamata secināt, ka prasītāja nav ievērojusi līzinga objekta realizācijas procesu.

Ņemot vērā starp prasītāju un SIA „Nosaukums B" noteikto 4% komisijas maksu no automašīnas pārdošanas cenas, kas ir 232 *euro*, Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka prasītāja līzinga objekta realizācijas rezultātā ir saņēmusi 5568 *euro*.

Līzinga līguma 9.7.punktā puses piešķīrušas, ka līzinga kompānija līzinga objekta realizācijas rezultātā saņemtos naudas līdzekļus pēc

visu ar parāda atgūšanu un līzinga objekta realizāciju saistīto izdevumu segšanu ieskaita līzinga ņēmēja parāda dzēšanai līzinga līguma 6.18.punktā noteiktajā kārtībā, bet atlikušo summu izmaksā līzinga ņēmējam.

Kā izriet no apelācijas sūdzības satura, atbildētājs neapstrīd atbilstoši līzinga līguma 3.2.21.punktā pielīgtajam segt prasītājas līzinga objekta pārņemšanas izdevumus Ls 323,30, vērtēšanas izdevumus Ls 25, noņemšanas no uzskaites izdevumus un transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli kopā Ls 26,13, līzinga objekta uzturēšanas un sagatavošanas pārdošanai izdevumus Ls 51,03, kopsummā par Ls 425,46 (605,38 *euro*). Tāpat atbildētājs neiebilst parāda dzēšanai līzinga līguma 6.18.punktā noteiktajā kārtībā.

Tā kā noslēgtais līgums atzīstams par tiesīgi noslēgtu darījumu, tad atbilstoši Civillikuma 1587.pantam tas uzliek *līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.*

Ievērojot nodibinātos apstākļus, bet nekonstatējot pārkāpumus līzinga objekta realizācijas procesā, Civillietu tiesu kolēģija secina, ka atbilstoši celtajai prasībai un Jelgavas tiesas spriedumā norādītajām tiesību normām ir pierādīts atbildētāja parāds prasītājai, kas pēc līzinga objekta realizācijas un attiecīgu līgumā noteiktu maksājumu dzēšanas sastāda 4026,64 *euro* un sastāv tikai no neatmaksātās līzinga summas (Ls 6317,69 (8989,26 *euro*) + (Ls 323,30 + Ls 25 + Ls 26,13 + Ls 51,03 = Ls 425,46 (605,38 *euro*)) – 5568 *euro* = 4026,64 *euro*), un kas piedzenams no atbildētāja par labu prasītājai.

Tā kā lietā netika pierādīta prasītājas norādītā līzinga objekta pārdošanas cena, līdz ar to ir noraidāma prasība par neatmaksātās līzinga summas 287,97 *euro* (4314,63 *euro* – 4026,64 *euro*) piedziņu.

Ņemot vērā, ka atbildētājs nav iebildis prasītājas tiesībām atkāpties no līguma, piekritis uz 2011.gada 24.novembri aprēķināto saistību apmēram 8989,26 *euro* un prasītājas izdevumiem līdz līzinga objekta realizācijai 605,38 *euro*, Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka lietā nav izšķirošas nozīmes atbildētāja iebildumiem apelācijas sūdzībā, ka atbildētājs velējies veikt maksājumus un turpināt pildīt pielīgtās saistības. Atbildētājs nav pierādījis, ka līdz paziņojumā par saistību izpildi noteiktajam termiņam būtu samaksājis līzinga līgumā noteiktos maksājumus un apdrošinājis līzinga objektu.

Nav pamatots atbildētāja iebildums, ka bez ievērības atstāts apstāklis, ka atbildētājs nav varējis samaksāt līzinga maksājumus 2011.gada novembrī, jo norēķinu konts bija AS „/Nosaukums D/." Jelgavas tiesa, vērtējot šos iebildumus, secinājusi, ka minētie apstākļi sakarā ar AS /Nosaukums D/ maksātnespējas iestāšanos un saņemto atteikumu pārkreditācijai neatbrīvo līdzēju no saistību izpildes Civillikuma izpratnē, kam apelācijas instances tiesa pievienojas. Turklāt apelācijas instances tiesā tika dota iespēja atbildētājam pierādīt, ka viņa norēķinu kontā AS „/Nosaukums D/" bija pietiekoši līdzekļu, lai veiktu parāda summas samaksu līdz 2011.gada 28.oktobrim, taču tādus pierādījumus atbildētājas neiesniedza.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu ir norādāmas prasītājas tiesības saņemt par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) 6% gadā no piespriestās parāda summas kā to nospriedusi Jelgavas tiesa, ievērojot apstākli, ka prasītāja šajā daļā spriedumu nav pārsūdzējusi.

Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa, izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus un pušu paskaidrojumus, nav pievērsusi uzmanību 2012.gada 11.septembrī noteiktajai transportlīdzekļa tirgus vērtībai kopsakarībā ar prasītājas 2012.gada 25.oktobra pavadzīmē noteikto tā pārdošanas cenu, kas rezultātā novedis pie nepareiza parāda aprēķina. Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots.

Ņemot vērā, ka prasība tika apmierināta par 93,33%, atbilstoši Civilprocesa likuma 41.pantam no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi 271,06 *euro* (lietas 8., 9.lapa), savukārt no prasītājas par labu atbildētājam piedzenami tiesas izdevumi 27,17 *euro* (lietas 136., 143.lapa) – proporcionāli tai prasījuma daļai, kurā prasība noraidīta.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta noteikumiem lietā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 13,70 *euro*, kas nav samaksāti iepriekš (lietas uzziņas lapa, 150., 156., 165., 170., 181.lapa), kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta noteikumiem piedzenami valsts labā no prasītājas – 0,91 *euro*, no atbildētāja – 12,79 *euro*.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumus, pusēm nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei no tā spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.- 434.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „/Nosaukums A/," reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, neatmaksāto līzinga summu 4026,64 *euro* un tiesas izdevumus 271,06 *euro*.

Noteikt SIA /Nosaukums A/ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6% gadā no parāda summas.

Noraidīt SIA /Nosaukums A/ prasību pret /pers. C/ par neatmaksātās līzinga summas 287,97 *euro* piedziņu.

Piedzīt no SIA „/Nosaukums A/," reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus 27,17 *euro*.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 12,79 *euro*.

Piedzīt no SIA „/Nosaukums A/," reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 0,91 *euro*.

Noteikt pusēm sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt Zemgales apgabaltiesā pierādījumus par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts ienākumos sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa laikā.

Spriedumu 30 dienu laikā var pārsūdzēt Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Zemgales apgabaltiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums – 2015.gada 9.septembris.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja (personiskais paraksts) D.Baltā
Tiesneses (personiskais paraksts) I.Akmeņlauka
(personiskais paraksts) R.Knabe